

مباحث سیاسی بحار الانوار

جلد اول
(حکومت و رہبری)

ابوالفضل سلطان محمدی

۱۳۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۱۷	سخنی با خواننده
۱۹	پیش‌گفتار
۱۹	۱ - طرح موضوع
۲۳	۲ - جایگاه علمی بحارات‌النوار و مؤلف آن

بخش اول: کلیات و مفاهیم

۳۳	فصل اول: مفاهیم اساسی حکومت و رهبری
۳۳	۱ - امامت
۳۴	۲ - ولایت
۳۵	۳ - خلافت
۳۵	۴ - مُلک
۳۶	۵ - امام
۳۷	۶ - ولی
۳۸	۷ - قیم
۳۹	۸ - سائنس
۴۰	۹ - سلطان

۴۱	فصل دوم: دین و سیاست
۴۱	۱ - جامعیت دین اسلام
۴۴	۲ - توأمان بودن دین و سیاست
۴۶	۳ - نقش دین در نظم اجتماع
۴۹	۴ - نفی رهبانیت
۵۳	۵ - جایگاه امامت و ولایت در دین
۵۷	۶ - غدیر؛ نماد سیاست
۵۸	۷ - اثرپذیری عبادت از سیاست
۶۳	۸ - جایگاه امارت و نحوه برخورد با امیران در قیامت
۶۵	فصل سوم: عقل و سیاست
۶۵	۱ - تأکید بر اوصاف ایجابی حاکمان
۶۷	۲ - اجتناب از تأثیرپذیری از مؤلفه‌های غیرعلمی در تصمیم‌گیری‌های سیاسی
۷۰	۳ - غایتمندی حکومت؛ معیار ارزش‌گذاری آن
۷۱	فصل چهارم: نقش عامل فراتریمعی در پدیده‌های سیاسی - اجتماعی
۷۳	۱ - جایگاه و نقش اراده الهی در ظهور و پیدایش حکومت‌ها
۷۹	۲ - اخبار طینت؛ مبنای تحلیل ماهیت حکومت‌ها و رفتار حاکمان
۸۲	۳ - نقش بداء در تحولات سیاسی
۸۵	۴ - اعتقاد به معاد و نقش اصلاحی آن در روابط متقابل حاکم و مردم
۸۶	۵ - آثار فراتریمعی برخی رفتارهای جمعی در تحولات سیاسی - اجتماعی آینده
۹۱	فصل پنجم: کلیاتی درباره حکومت و رهبری
۹۱	۱ - ضرورت اجتماع

۹۷	ضرورت قانون و نظم در جامعه
۱۰۱	ضرورت حکومت و منشأ پیدایش آن
۱۱۱	حکم عقل بر ضرورت حاکم مطاع در جوامع غیر معصوم
۱۱۲	۲ - مشروعیت حکومت
۱۱۳	الف) مفهوم مشروعیت
۱۱۴	ب) خاستگاه مشروعیت از دیدگاه امامیه
۱۲۱	دلایل قرآنی منصوص بودن امامت
۱۲۳	دلیل عقلی
۱۲۴	ج) خاستگاه مشروعیت از دیدگاه اهل سنت
۱۲۹	د) مشروعیت و مقبولیت
۱۳۲	۳ - وحدت رهبری
۱۳۵	۴ - اهداف حکومت
۱۳۶	الف) عدالت
۱۳۶	اهمیت و جایگاه عدالت در اندیشه سیاسی شیعی
۱۴۰	عدالت؛ علت غایی حکومت
۱۴۱	حاکم عادل؛ عامل سعادتمندی جامعه
۱۴۳	ب) حق‌گرایی
۱۴۴	ج) شریعت‌مداری و دین‌پروری
۱۴۷	فصل ششم: انواع حکومت
۱۵۴	۱ - حکومت عدل
۱۵۴	الف) حکومت پیامبر
۱۵۷	ب) حکومت امام معصوم
۱۶۴	ضمیمه ۱: ویژگی‌های حکومت حضرت علی

ضمیمه ۲: علل ناکامی حکومت حضرت علی	۱۶۶
ضمیمه ۳: حکومت حضرت مهدی(عجل الله تعالیٰ فرجه)	۱۶۸
۱ - حتمیّت ظهور	۱۶۹
۲ - دولت عدالتگستر	۱۷۱
۳ - وحدت فرآگیر و حکومت جهان‌شمول	۱۷۲
۴ - سیمای مدینه فاضله مهدوی	۱۷۵
۵ - مدت حکومت امام عصر(عجل الله تعالیٰ فرجه)	۱۷۷
ج) ولایت فقیه	۱۷۹
۱ - دلایل ولایت فقیه	۱۸۰
۲ - جایگاه سیاسی - اجتماعی عالمان دین	۱۸۴
۳ - شئون ویژه [مناصب] ولیٰ فقیه	۱۸۸
۱ - منصب افتخار	۱۸۸
۲ - منصب قضاوت	۱۸۹
۳ - تصدی خمس و زکات	۱۹۰
۴ - دیگر اختیارات اختصاصی ولیٰ فقیه	۱۹۱
نماز جمعه در عصر غیبت	۱۹۲
نماز عیدین در عصر غیبت	۱۹۳
د) سلطنت حقه	۱۹۴
حاکم عادل در روایات	۱۹۵
۱ - مدح حاکم عادل	۱۹۵
۲ - هدیه الهی بر امت	۱۹۶
۳ - رابطه عاطفی با شهروندان	۱۹۷
۴ - سایه خدا در زمین	۱۹۷
۵ - عامل سعادتمندی جامعه	۱۹۸

۱۹۹	۶ - جایگاه او در بهشت
۲۰۰	۷ - استجابت دعای او در حق شهروندان
۲۰۰	۸ - آثار حکومت عدل در جامعه
۲۰۱	۲ - حکومت جور
۲۰۱	الف) مفاهیم
۲۰۱	۱ - مفهوم طاغوت
۲۰۶	۲ - مفهوم ظلم
۲۰۶	۳ - مفهوم استکبار
۲۰۷	۴ - مفهوم جباریت
۲۰۸	ب) علل و عوامل پیدایش حکومت جور
۲۰۹	۱ - ترک امر به معروف و نهی از منکر
۲۱۰	۲ - اعراض مردم از امام حق و سستی در مبارزه با باطل
۲۱۲	۳ - اعانت ظالم
۲۱۳	۴ - کم فروشی و پیمان شکنی
۲۱۴	۵ - ارتکاب معاصی
۲۱۴	۶ - تقابل دولت و مردم
۲۱۵	۷ - قرائت‌های غیرعلمی و خودسرانه از دین
۲۱۶	۸ - توجیه و بستر سازی حکومت جور از سوی عالمان درباری
۲۱۸	۹ - غضب خداوند بر امت
۲۱۹	۱۰ - دنیاگرایی عالمان دین
۲۲۱	۱۱ - یکسان دانستن امام حق و امام باطل از سوی مردم
۲۲۳	ج) حکومت جور در روایات
۲۲۴	۱ - حکومت استبدادی
۲۲۶	۲ - نکوهش حاکم جائز

۲۳۳	۳ - عذاب حاکم جائز
۲۳۷	۴ - ابتدا حکمرانی در آخرالزمان «در حد امارت کودکان»
۲۴۶	۵ - حکومت پادشاهان
۲۴۷	ضمیمه ۱: ویژگی‌های حکومت بنی امیه
۲۵۳	ضمیمه ۲: ویژگی‌های حکومت معاویه
۲۵۶	د) آثار وضعی حکومت جور
۲۵۷	۱ - وقوع بلاهای طبیعی
۲۵۷	۲ - خشکسالی
۲۵۸	۳ - گسترش فقر
۲۵۸	۴ - گسترش ظلم و دشمنی در جامعه
۲۵۸	۵ - گرفتاری جامعه به جنگ داخلی
۲۵۹	۶ - نابسامانی اقتصادی و ویرانی کشور
۲۶۰	۷ - حاکم ستمگر؛ عامل هلاکت امت
۲۶۱	ه) زندگی در حکومت جور
۲۶۲	قسمت اول: شیوه‌های تعامل اثباتی با حاکم جائز
۲۶۳	۱ - پذیرش ولایت جائز
۲۶۳	۱ - ۱ - حرمت پذیرش ولایت جائز
۲۷۰	۱ - ۲ - شرایط پذیرش ولایت جائز
۲۷۷	۱ - ۳ - نمونه‌های تاریخی پذیرش ولایت جائز
۲۷۸	ولایت حضرت یوسف
۲۷۹	ولایت عهدی امام رضا
۲۸۳	ولایت عبدالله نجاشی بر اهواز
۲۸۴	وزارت علی بن یقطین
۲۸۶	مفضل بن مزید

۲۸۷	زیاد بن أبي سلمه
۲۸۸	حسن بن حسین انباری
۲۸۹	حسین بن عبدالله نیشابوری، والی سیستان
۲۹۱	۲ - پذیرش هدایای حاکم جائز
۲۹۴	۳ - امر و نهی حاکم جائز
۲۹۵	۴ - تقیه
۲۹۶	۱ - ۱ - مفهوم تقیه
۲۹۷	۲ - دار تقیه
۲۹۷	۳ - وجوب اطاعت از جائز در شرایط تقیه
۳۰۰	۴ - اهمیت و جایگاه تقیه
۳۰۱	تقیه؛ تنها راه دین داری در دولت باطل
۳۰۲	تقیه؛ نور چشم امام معصوم
۳۰۴	تقیه؛ سپر و سلاح مؤمن در برابر دشمنان
۳۰۵	تقیه؛ برنامه روزانه شیعیان
۳۰۶	۵ - تقیه از منظر قرآن
۳۱۰	۶ - علل تشریع تقیه
۳۱۲	۷ - انواع تقیه
۳۱۳	۸ - شرایط تقیه
۳۲۰	۹ - پاداشن تقیه
۳۲۳	۱۰ - آثار و لوازم ترک تقیه
۳۲۹	ضمیمه؛ تقیه امامان معصوم و اصحاب ایشان
۳۳۰	۱ - تقیه امام علی
۳۳۳	۲ - تقیه امام حسن و امام حسین
۳۳۴	۳ - تقیه امام سجاد

۳۳۵	۴ - تقیه امام صادق
۳۳۹	۵ - تقیه امام موسی کاظم
۳۴۱	۶ - تقیه امام رضا
۳۴۴	۷ - تقیه امام جواد
۳۴۵	۸ - تقیه امام حسن عسکری
۳۴۶	۹ - تقیه امام زمان (عجل الله تعالیٰ فرجه) (تقیه در عصر غیبت)
۳۴۶	۱۰ - تقیه اصحاب
۳۴۸	قسمت دوم: شیوه‌های تعامل منفی با حاکم جائز
۳۴۸	۱ - نکوهش معاشرت با سلطان جائز
۳۵۴	۲ - حرمت گرایش قلیبی به حاکم جائز
۳۵۶	۳ - نهی از دوست داشتن بقای حاکم ستم
۳۵۹	۴ - نهی از اعانت ظالم
۳۶۶	۵ - نهی از مدح حاکم جائز
۳۷۰	۶ - حرمت ساعیت مؤمن نزد سلطان جائز
۳۷۳	فصل هفتم: شرایط و صفات حاکم اسلامی
۳۷۵	الف) اوصاف و شرایط ایجابی
۳۷۵	۱ - دانش دین (فقاهت)
۳۷۹	۱ - ۱ - برتری در دانش دین (اعلمیت)
۳۸۲	۱ - ۲ - مذمت ریاست غیرعلم و پیآمدهای آن
۳۸۷	۱ - ۳ - نکوهش عالم‌نمایان
۳۹۲	۲ - عصمت
۳۹۲	۲ - ۱ - مفهوم عصمت
۳۹۴	۲ - ۲ - دلایل عصمت

فهرست مطالب ۱۳

۳۹۴	دلیل اول
۳۹۶	دلیل دوم
۳۹۷	دلیل سوم
۳۹۷	دلیل چهارم
۳۹۸	۳ - عدالت
۳۹۸	۱ - مفهوم عدالت
۳۹۹	۲ - عدالت از دیدگاه روایات
۴۰۱	۳ - عدالت جایگرین عصمت
۴۰۲	۴ - مقاهم همسو با عدالت
۴۰۲	تقوا
۴۰۳	ورع
۴۰۳	مروت
۴۰۵	۴ - شجاعت
۴۰۷	۵ - تدبیر و مدیریت (کفايت سیاسی)
۴۰۹	۶ - صفات دیگر
۴۱۰	۱ - کرامت نفس
۴۱۱	۲ - پارسایی و ساده‌زیستی حاکم
۴۲۵	ضمیمه ۱: تحقیقی درباره نهی از حضور ولات در میهمانی اشراف
۴۲۷	ضمیمه ۲: شیوه تعارض و پاسخ آن
۴۴۶	۳ - انصاف
۴۴۶	۴ - فروتنی
۴۴۹	۵ - حلم و بردباری
۴۵۱	۶ - امانت‌داری
۴۵۲	۷ - سخاوت

۴۵۳	ب) صفات سلبی
۴۵۴	۱ - فسق؛ قدر مشترک صفات سلبی حاکم
۴۵۷	۲ - جهل و نادانی
۴۵۸	۳ - ریاست طلبی
۴۶۱	انواع ریاست طلبی
۴۶۷	۴ - دنیاگرایی
۴۷۴	۵ - حب ستایش گری
۴۷۶	۶ - خودشیفتگی
۴۷۷	۷ - تکبر
۴۷۹	۸ - دروغ گویی
۴۸۰	۹ - خشونت
۴۸۲	۱۰ - مکر و فریب کاری
۴۸۶	۱۱ - بخل و تنگ نظری
۴۸۷	۱۲ - کم تجربگی
۴۸۷	۱۳ - خلف وعده
۴۸۹	۱۴ - مُتّگذاشتن بر مردم
۴۸۹	۱۵ - اسراف و تبذیر
۴۹۰	۱۶ - شتاب زدگی
۴۹۱	ضمیمه: احادیث جامع در بیان صفات حاکم اسلامی

۵۰۳	فصل هشتم: شیوه گزینش حاکم
۵۰۴	بیعت
۵۰۴	۱ - نظر شورا (اهل حل و عقد): پایه و اساس بیعت
۵۰۸	اشکال و پاسخ

۱۵ فهرست مطالب

۵۱۰	۲ - رعایت اصل آزادی در بیعت
۵۱۲	۳ - الزام آور بودن بیعت
۵۱۴	۴ - تبعیت اقلیت از اکثریت
۵۱۵	۵ - تجدید ناپذیری بیعت
۵۱۵	۶ - لزوم آشکار بودن بیعت
۵۱۷	۷ - لزوم تجدید بیعت با حاکم جدید
۵۱۹	۸ - نفی ولایت عهده در نظام سیاسی اسلام
۵۲۳	۹ - سن بیعت (بیعت کودکان)
۵۲۳	۱۰ - شیوه اخذ بیعت
۵۲۵	۱۱ - احکام و آثار نقض بیعت
۵۲۸	۱۲ - مذمت بیعت‌شکنی و عذاب اخروی آن
۵۳۰	۱۳ - غایت‌مندی بیعت
۵۳۰	۱۴ - بیعت زنان (مشارکت سیاسی زنان)
۵۳۳	ضمیمه: مشورت و ریاست زنان
۵۴۳	فصل نهم: آسیب‌شناسی حکومت
۵۴۳	الف) تفرقه و گسیست اجتماعی
۵۴۶	درمان آسیب تفرقه
۵۴۷	فتنه؛ زمینه‌ساز گسیست اجتماعی
۵۴۹	راههای مقابله با فتنه
۵۴۹	۱ - موضع‌گیری عقلانی در برابر فتنه‌ها
۵۵۰	۲ - افکار عمومی و شیوه برخورد با آن
۵۵۱	ضمیمه: فتنه مطلوب
۵۵۲	(ب) ظلم

ج) حقگریزی و باطلگرانی کارگزاران.....	۵۵۷
د) تلقی منفی حاکم از حکمرانی.....	۵۵۷
ه) کنارهگیری حاکم از مردم.....	۵۵۹
و) نافرمانی مدنی شهروندان.....	۵۶۰
ز) پیمانشکنی.....	۵۶۱
ح) تعطیل حدود.....	۵۶۲

نمايه

آيات.....	۵۶۵
احادیث و روایات.....	۵۷۲
اعلام.....	۶۰۰
اصطلاحات.....	۶۱۴
مکانها و زمانها.....	۶۲۲
کتابها.....	۶۲۴
گروهها و فرقهها.....	۶۲۶

سخنی با خواننده

پیروزی انقلاب اسلامی و شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی نویدبخش حضور فعال دین در عرصه‌های سیاسی- اجتماعی بود. این ایده در سطح ملی ترسیم‌کننده هویت دینی - ملی و حیات سیاسی - اجتماعی ایرانیان، و در سطح فرامالی تبیین‌کننده ضرورت بازسازی تمدن اسلامی و اعاده هویت و عزت به مسلمانان در دوران معاصر بود. ترسیم هویت دینی - ملی و تلاش برای بازسازی تمدن اسلامی، پرسش‌ها و مضلاتی جدید را در دو سطح مذکور به وجود آورد که تاکنون منابع دینی و دین داران در عرصه علوم و مراکز علمی با آن به طور جدی مواجه نشده بودند. پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها و مضلات، بی‌تردد نیازمند بازنگری در مبانی و بینش حاکم بر علوم رایج انسانی و اجتماعی در کنار بازگشتی روش‌مند و نقادانه به سنت فکری است. این بازنگری ضمن فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای بهره‌گیری از توانمندی‌های سنت و دانش سنتی، امکان استفاده از ظرفیت‌ها و قابلیت‌های علوم جدید در دوران معاصر را به ارمغان می‌آورد؛ بنابراین وظایف مراکز علمی و پژوهشی در جمهوری اسلامی بسی سنگین است. این مراکز از سویی، رسالت پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و مضلات فکری را برعهده دارند و از سوی دیگر، به فرهنگ‌سازی و تولید فکر و اندیشه به عنوان عناصر و لوازم اصلی احیای تمدن اسلامی باید اولویت دهند.

پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی نیز با تلاش در جهت پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و مضلات فکری مربوط به حوزهٔ پژوهشی خود و فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای بازتولید فرهنگ سیاسی - دینی و ارائه دانش سیاسی مبتنی بر منابع اسلامی، هویت‌شناسی و هویت‌سازی در زمینه‌های فلسفه سیاسی، فقه سیاسی و علوم سیاسی را

به عنوان مهم‌ترین اهداف خود دنبال می‌کند. این پژوهشکده با فراهم کردن زمینه‌های رشد نیروی انسانی در عرصه پژوهش‌های سیاسی با رویکردهای فلسفی، فقهی و علمی تلاش می‌کند در جهت عزم و اراده ملی برای احیای تمدن اسلامی گام بردارد.

اثر حاضر محصول تلاش پژوهشگر فرهیخته آقای ابوالفضل سلطان‌محمدی با هدف طبقه‌بندی روایات سیاسی بحارتانوار نگارش یافته است. نویسنده در این اثر تلاش کرده با شناسایی کلیدوازه‌های سیاسی متداول و کشف روابط آنها، محدوده برداشت‌های سیاسی از روایات بحد را مشخص نماید و با چنین رویکردی، روایات سیاسی بحد را گزینش و طبقه‌بندی کند؛ از این‌رو پژوهش حاضر دست‌مایه ارزشمندی برای پژوهشگران عرصه سیاست به شمار خواهد رفت.

بی‌تر دید اجرای این پژوهش و غنای علمی آن مدیون تلاش‌های ارزنده مدیر محترم گروه فقه سیاسی آقای دکتر منصور میراحمدی، ناظر محترم آقای دکتر داود فیرحی، ارزیابان محترم آقایان حجۃ‌الاسلام والمسلمین عباس پسندیده و روح‌الله شریعتی، کارشناس محترم پژوهش گروه آفای محمود فلاخ، مدیر محترم امور پژوهشی آقای رجبعلی اسفندیار و متصدیان اجرایی پژوهشکده می‌باشد که جای دارد از زحمات و تلاش‌های آنان قدردانی به عمل آید. هم‌چنین از ریاست محترم پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی جناب حجۃ‌الاسلام والمسلمین آقای احمد مبلغی تشکر می‌کنم که بدون حمایت‌ها و مساعدت‌های بی‌دریغ و مؤثر ایشان پژوهش حاضر به سرانجام نمی‌رسید. پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی در راستای ترویج و گسترش علم و دانش، آثار خود را در اختیار جامعه علمی قرار داده، پیش‌پیش از انتقادها و پیشنهادهای علمی همه استادان، صاحب‌نظران و پژوهشگران محترم استقبال می‌کند. امید است این فعالیت‌ها موجبات رشد و پویایی فرهنگ سیاسی - دینی و زمینه‌های گسترش اندیشه سیاسی اسلام را فراهم سازد.

دکتر نجف لک‌زایی

مدیر پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی

پیش‌گفتار

۱ - طرح موضوع

بهترین راه و روش منطقی در پاسخ به این پرسش که آیا دین اسلام شامل مباحث سیاسی است و درباره سیاست و روش اداره جامعه و آیین کشورداری در جهت تأمین مصالح و منافع مادی و معنوی جامعه سخنی دارد یا فقط مشتمل بر مسائل فردی و عبادی است، مراجعه مستقیم به نصوص و تعالیم آن می‌باشد. مطالعه اجمالی آموزه‌های وحیانی دین اسلام، ما را در پذیرش این پیش‌فرض بنیادین مصمم می‌سازد که مقوله سیاست جزء لاینفک دین بوده و بخش عمداتی از ماهیت و هویت احکام و عقاید و وظایف دینی مسلمانان را تشکیل می‌دهد. با این پیش‌فرض اساسی است که تحقیق و پژوهش در آموزه‌های سیاسی اسلام از وجهه درون‌دینی «قرآن و حدیث» به عنوان یکی از الزامات پژوهشی پیش روی محققان و پژوهشگران دانش سیاسی مطرح می‌شود.

تفسیر و تبیین نصوص دینی در حوزه سیاست، مطالعه و پژوهشی جدی را می‌طلبد و آن‌چه بر ضرورت این مطلب می‌افزاید، طرح مباحث سیاسی از منظر دین و برداشت‌های سیاسی از منابع دینی و رویکرد دانش‌پژوهان علوم سیاسی به متون حدیثی در جهت مستندسازی نظریه‌ها و اندیشه‌های سیاسی اسلام است. گردآوری و سازماندهی و آگاهی از متون روایی، اولین گام در پاسخ به این نیاز علمی و پژوهشی است و نقد و بررسی و سپس گزینش احادیث سیاسی و استنتاج و به کارگیری آنها در نظریه‌سازی و تفسیر نظریه‌های سیاسی موجود و محک زدن آنها با معیار دین، گام‌های بعدی است که در پایه همان ضرورت و مطلوبیت اولیه قرار دارد.

استخراج و گزینش احادیث سیاسی و روشن ساختن میزان اعتبار و تأمل در محتوا و مفهوم آنها، از اساسی‌ترین محورهای حدیث‌پژوهشی در حوزه سیاست و مباحث سیاسی است. به نظر می‌آید رویکرد حدیثی به سیاست، اندیشه نویی است و هنوز عرصه‌های گسترده و فضاهای ناپیموده آن مورد پژوهش جدی و علمی اندیشوران دانش سیاسی قرار نگرفته است و نیاز به وضوح و شفافسازی و پردازش علمی و بحث‌های جدید و به روز دارد و همت و تلاش دانش‌پژوهانی را می‌طلبد که علوم حوزوی را با آموخته‌های دانشگاهی پیوند زده و در هر دو عرصه صاحب‌نظر و اهل قلم هستند. ارائه و تفسیر آموزه‌های وحیانی و نصوص دینی به‌ویژه «احادیث ائمه اطهار» می‌تواند موقیت‌هایی را برای جامعه علمی کشور به ارمغان آورده، آغاز بازخیزی تمدن فرو خفته اسلامی و نهضت علمی را نوید دهد. آن‌چه بر اهمیت حدیث‌پژوهی در حوزه سیاست می‌افزاید طبقه‌بندی احادیث از لحاظ ارزش علمی و جایگاه اعتبار و حجیت آن است که در رتبه پس از قرآن قرار دارد. در حدیث معروف و متواتر تقلین، پیامبر عترت را در کنار قرآن به عنوان یادگار و امتداد نبوت خود تا روز قیامت معرفی کرد و در میان امت به عنوان ودیعه گرانمایه باقی گذاشت.^۱

باید اذعان نمود که تحقیقات عمیق و علمی درباره روایات غالباً در حوزه فقه و اصول فقه بوده و سایر رشته‌های علوم اسلامی و انسانی از پژوهش‌های گسترده و عمیق حدیثی کم‌بهره یا بی‌بهره مانده است؛ با این‌که احادیث فقهی در واقع بخش محدودی از احادیث است و بقیه احادیث مشتمل بر دیگر معارف از قبیل آداب زندگی، آیین معاشرت، روابط اجتماعی انسان‌ها با یکدیگر، روابط متقابل دولت و مردم، امامت و رهبری و دیگر موضوعات سیاسی - اجتماعی است که می‌تواند با کاوش و پژوهش‌های علمی،

۱. حجّ رسول الله حجّة الوداع لتمام عشر حجج من مقدمه المدينة، وكان من قوله بمنى أن حمد الله وأثنى عليه ثم قال: إيه الناس... إنى تارك فيكم التقلين، قالوا: يا رسول الله وما التقلان؟ فقال كتاب الله وعترتي أهل بيتي، فإنه بتأنى اللطيف الخير أَهْمَّا لَن يفترقا حتَّى يردا علىِ الحوض، كأَصْبَعِي هاتين - وجمع بين سبابتيه - ولا أقول كهاتين - وجمع بين سبابتيه والوسطي - ففضل هذه على هذه (بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۱۱۳ - ۱۱۴، ح ۶ و على بن ابراهيم قمي، تفسير، ص ۱۵۹ - ۱۶۲).

عرصه‌های جدید و فضاهای نورانی فکری را به روی اندیشوران فرهیخته بگشاید و رشد و توسعه علمی و عقلانی بشریت تشنئه معارف ناب را در پرتو دانش دین تحقق بخشد. اگر در علم فقه، فقها و مجتهدان با تحقیقات عالمانه از جمله «لا تنتقض اليقين أبداً بالشك»^۱ در روایت زراره، قاعده بلکه قواعد متعددی استخراج کرده و کتب و رسائل فراوانی در مورد قاعده استصحاب به نگارش در آورده‌اند باید پذیرفت که در میان روایات، احادیث صحیح و صریح زیادی همانند روایت زراره درباره موضوعات دیگر از جمله سیاست و حکومت وجود دارد که در صورت هدایت و تمرکز پژوهش‌های علمی بر محور آنها، استخراج احکام و نظریه‌های سیاسی امری ممکن و مورد انتظار خواهد بود، چنان‌که با نگرش سیاسی به آیه «وَ لَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ»^۲؛ «ای مؤمنان به ستمگران میل و تکیه نکنید و گرنه آتش عذاب آنها شما را هم فراخواهد گرفت»، فقهای شیعی احکام متعدد تعامل و همکاری با حاکمان جور را در شرایط حاکمیت جائز از آن استنباط کرده‌اند. توسعه و بسط احکام سلبی فقه سیاسی اسلام نظیر حرمت همکاری با حاکم جائز و احکام فقهی مربوط به آن، ناشی از مقتضیات زمانه و سؤال‌ها و استفتائات متشربان از دین شناسان بوده که آنها را به امر تحقیق و افتتا در این موضوع سوق داده است. به یقین اگر شرایط زمانه به گونه دیگری بود و حکام عدل در مستند قدرت حضور داشتند، احکام فقه سیاسی ایجابی نیز مورد توجه و مذاقه علمی ایشان واقع می‌شد و فقه سیاسی شیعی بیش از پیش بسط و توسعه می‌یافتد،^۳ چنان‌که این توسعه علمی در

۱. محمد بن حسن حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۱۷۴ - ۱۷۵، ح ۱.

۲. هود (۹) آیه ۱۱۳.

۳. مرحوم آیة‌الله میرزا محمدحسین نائینی نظریه پرداز معروف و عالم دینی در دوران مشروطیت چون خود مجتهد و اهل استنباط و نظریه‌ساز در علم اصول و فقه بوده، به این توان‌مندی علمی و قابلیت بازتولید مبانی و اصول سیاست اسلامی و کشف و استخراج راهبردها و رهیافت‌های سیاسی از متون دینی معتقد بوده است. ایشان در سخنی در تنبیه متفکران امت به این موضوع اشاره کرده، می‌نویسد: با این‌که - بحمد الله تعالى وحسن تأییده... از مثل یک کلمه مبارکه «لا تنتقض اليقين بالشك» آن همه قواعد لطیفه استخراج نمودیم، از مقتضیات مبانی و اصول مذهب و مایه امتیازمان از سایر فرق، چنین غافل و ابتلای به اسارت و رقیت طواغیت امت را الى زمان الفرج -

حوزه سیاست در دوران کوتاه مشروطیت و پس از پیروزی انقلاب اسلامی بهوضوح مشاهده می شود.

نتیجه نفی سکولاریزم و نظریه جدایی دین از سیاست، وجود گرایش به نگرش های دینی به سیاست در جامعه سیاسی امروز، ضرورت پرداختن به نصوص دینی و یافتن اصول، مبانی و راه کارهای مطلوب سیاسی و شیوه اداره جامعه بر مبنای دین را امری اجتناب ناپذیر می سازد.

در سال های اخیر در زمینه مباحث سیاسی از دیدگاه اسلام آثار فراوانی به نگارش درآمده است، لیکن هنوز اثر روایی جامعی در حوزه دانش سیاسی که تمام مباحث سیاسی را دربر گیرد، تدوین نیافته است؛ از این رو جای چنین تألیفی با صبغه و رویکرد حدیثی که با ویژگی حجیت و مستند شرعی نیز همراه باشد، در مجتمع علمی حوزوی و دانشگاهی خالی است. بهر حال انجام کار تحقیقی کاملاً جدید بسیار دشوار است، اما این اثر از این جهت که گرداوری و ساماندهی متون سیاسی روایی را وجهه همت خود قرار داده، گامی به پیش محسوب می شود.

به جهت تعدد و تنوع عناوین و موضوعاتی که در این کتاب به آنها پرداخته می شود، ضرورت فرضیه سازی مطرح نگردید. اندیشه سیاسی اسلام (شیعه) به عنوان کامل ترین و جامع ترین اندیشه سیاسی متصور برای اداره بهینه جامعه به شمار می رود؛ اندیشه ای که جلوه های کمال و تمامیت آن را می توان در ارائه الگوی ریاستی مبتنی بر آرای پسندیده و افعال و اخلاق شایسته زمامداران مشاهده کرد. به هر تقدیر از جمله مفروضات این تحقیق این است که دین اسلام به دلیل خاتمیت و جامعیت آن الزاماً باید شامل و ناظر به مباحث و مسائل سیاسی هم باشد و گرنه ادعای اکمل و اتم بودن آن منتفی خواهد بود و نیز سیاسی

→ عجل الله تعالى ایامه – به کلی بی علاج پنداشته، اصلاً در این وادی داخل نشدیم و دیگران در پی بردن به مقتضیات آن مبانی و تخلیص رقاب شان از این اسارت منحوسه گوی سبقت ربودند، مبدأ طبیعی آن چنان ترقی و نفوذ را از سیاست اسلامیه اخذ، و به وسیله جودت استنباط و حسن تفریغ، این چنین فروع صحیحه بر آن مرتب، و به همان نتائج فائقه نائل شدند و ما مسلمانان به قهقا برگشتیم.... (تبیه الامة و تزییه الملة، ص ۹۱ - ۹۲).

بودن بسیاری از احکام و عقاید و وظایف اسلامی حاکی از عدم تفکیک مقوله دین و سیاست است که بستر و زمینه تحقیق حاضر را پیش از پیش فراهم می‌سازد.

تحقیق حاضر به شیوه توصیفی سامان یافته است؛ بدین صورت که نگارنده ابتدا تمام مجلدات بحار الانوار را به تفصیل مطالعه کرده و مباحث سیاسی آن را به دقت استخراج و فیش برداری نموده است و سپس احادیث سیاسی آن را به صورت موضوعی طبقه‌بندی، و به شکل حاضر تدوین کرده است. اساس تحقیق بر محور احادیث کتاب ارزش‌مند بحار الانوار است، لیکن بیان‌های علامه مجلسی نیز در شرح این احادیث مورد غفلت واقع نشده و از آنها نیز در تهیه این اثر و فهم احادیث استفاده شده است.

اثر حاضر دو جلد بوده و در شش بخش فراهم آمده است: بخش اول، به کلیات و مفاهیم (مبانی تصوری و تصدیقی) اختصاص یافته و در آن، موضوعاتی نظری تعریف دین و سیاست، آمیختگی دین و سیاست و... مورد بحث قرار گرفته است. بخش دوم، مشتمل بر مباحث حکومت و رهبری و صفات و شرایط حاکم و نحوه گزینش وی است. عمدۀ مطالب این بخش براساس تقسیم‌بندی مرسوم حکومت از دیدگاه اسلام، سامان یافته است. بخش سوم، به رابطه دولت و مردم می‌پردازد و حقوق و وظایف متنوع و متقابل آنها را بررسی می‌کند. بخش چهارم، اقتصاد حکومت اسلامی و منابع و مصارف آن را به بحث می‌گذارد. در بخش پنجم، مبحث قضاؤت و انواع قضات و اهمیت آن آمده است. بالاخره بخش ششم، روایات جهاد و جنگ و صلح را به صورت منظم و منسجم در خود جمع کرده است.

گفتنی است که این اثر در دو مجلد جداگانه ارائه گردیده است: جلد اول، با عنوان حکومت و رهبری مشتمل بر مطالب بخش اول و دوم بوده و در قالب هشت فصل ارایه می‌شود. جلد دوم، با عنوان دولت و مردم در برگیرنده چهار بخش دیگر می‌باشد.

۲ - جایگاه علمی بحار الانوار و مؤلف آن

یکی از مهم‌ترین جوامع روایی شیعی که در دوره متأخر به ظهور رسیده، کتاب ارزش‌مند

بحارالانوار الجامعه لدرر اخبار الائمه الأطهار تأليف علامه محمدباقر مجلسى است.^۱ درباره این اثر روایی سه دیدگاه متفاوت ابراز شده است: دیدگاه نخست به خاطر برخی از احادیث ضعیف، اثر و صاحب اثر را به شدت انتقاد کرده و مثبتات این کتاب ارزشمند را نادیده انگاشته‌اند.^۲ در مقابل، طرفداران دیدگاه دوم هیچ‌گونه نقد و انتقادی را درباره محتوای این کتاب و نیز آرای مؤلف برنمی‌تابند.^۳ دیدگاه سوم، نظریه اعتدال است که نقد عالمانه این اثر و اعتقادات نویسنده آن را با معیارها و ملاک‌های علمی، به عنوان شیوه معقول در ارزیابی این اثر برگزیده‌اند. حضرت امام خمینی(ره) و حضرت آیة الله خامنه‌ای از طرفداران نظریه سوم هستند. امام خمینی(ره) درباره جایگاه و ارزش علمی بحارالانوار می‌فرماید:

كتاب بحارالانوار که تأليف عالم بزرگوار و محدث عالي مقدار محمدباقر مجلسى می‌باشد، مجموعه‌ای است از قریب چهارصد كتاب و رساله که در حقیقت یک كتاب خانه کوچکی است که با یک اسم نام برده می‌شود. صاحب این كتاب چون دیده كتاب‌های بسیاری از احادیث که به واسطه کوچکی و گذشت زمان‌ها از دست می‌رود، تمام آن كتاب‌ها را بدون آن که التزام به صحت همه آنها داشته باشد در یک مجموعه به اسم بحارالانوار فراهم کرده و نخواسته كتاب عملی بنویسد یا دستورات

۱. برای آشنایی با زندگی و اوضاع زمانه علامه مجلسی ر.ک: حسین بن محمد تقی نوری، الفیض القدسی فی احوال العلّامه المجلسی؛ بحارالانوار، ج ۱۰۶؛ جمعی از نویسنده‌گان، یادنامه مجلسی (۳ جلد)، جمعی از نویسنده‌گان، شناختنامه علامه مجلسی (۲ جلد)؛ علی دوانی، علامه مجلسی بزرگرد علم و دین؛ مهین پناهی، علامه مجلسی و آثار فارسی او و ابوالفضل سلطان‌محمدی، اندیشه سیاسی علامه مجلسی.

۲. دکتر علی شریعتی از منتقدان سرسخت شیوه علمی و عملی علامه مجلسی بهشمار می‌رود ر.ک: علی شریعتی، تشیع علوی و تشیع صفوی، ص ۱۹۹ و ۲۰۳؛ جمعی از نویسنده‌گان، یادنامه مجلسی، ج ۲، ص ۱۹۹ - ۲۱۷، مقاله «ایرادهایی که بر علامه مجلسی وارد نیست»، از رضا مختاری.

۳. جمعی از نویسنده‌گان، یادنامه مجلسی، ج ۲، ص ۳۰۵ - ۳۰۷، مقاله «علامه مجلسی؛ اخباری یا اصولی»، از علی ملکی میانجی. در این مقاله از عکس العمل شدید آیة الله العظمی بروجردی، آیة الله سید محمود شاهرودی و علامه امینی صاحب‌الغدیر در قبال حواشی انتقاد آمیز علامه طباطبائی صاحب تفسیر العیزان بر بحارالانوار سخن به میان آمده است.

وقوانین اسلام را در آن جا جمع کند، تا در اطراف آن بررسی کرده و درست را از غیر درست جدا کند. در حقیقت بحار خزانه همه اخباری است که به پیشوایان نسبت داده شده چه درست یا نادرست، و در آن کتاب‌هایی هست که خود صاحب بحدار آنها را درست نمی‌داند.^۱ و او نخواسته کتاب عملی بنویسد تا کسی اشکال کند که چرا این کتاب‌ها را فراهم آورده؛ پس نتوان هر خبری را که در بحدار است به رخ دین‌داران کشید که خلاف عقل یا حس است، چنان‌که نتوان بجهت اخبار آن را رد کرد که موافق سلیقه ما نیست، بلکه در هر روایتی باید بررسی شود و آن‌گاه با میزان‌هایی که علما در اصول تعیین کرده‌اند، عملی بودن یا نبودن آن را اعلام کرد... پس، انسان عاقل باید به مجرد آن‌که چیزی برخلاف سلیقه یا عادتش بود یا علم ناقص او راهی بر ادراک آن نداشت، به انکار برخیزد...^۲

اندیشور فرزانه حضرت آیة‌الله خامنه‌ای نیز درباره جایگاه و ارزش کتاب بحدار الاتوار

می‌فرماید:

بحار الاتوار فقط یکی از منابع حدیثی ماست؛ البته یکی از بهترین‌هایش هم هست... بنده همیشه از بحدار الاتوار تجلیل کرده‌ام. به اعتقاد من، این کتاب جزء کتاب‌های برجسته تمام تاریخ شیعه است و علامه مجلسی یکی از مبتکرین علمای بزرگ ماست. بنده یک وقتی گفتم: اول کسی که تفصیل الآیات نوشته اوست؛ اول کسی که تفصیل نهج‌البلاغه نوشته اوست؛ اول کسی که تفصیل روایات نوشته و تبویب و

۱. مرحوم مجلسی در موارد متعددی به ضعف، تصحیف و مجعلوی بودن برخی روایات اشاره کرده و دلیل نقل این‌گونه روایات را نیز بعضًا ذکر کرده است و در جایی که حدیثی به صورت مسند و غیرمسند نقل شده، مُسند را انتخاب کرده و اگر راوی حدیث ضعیف بوده آن را یادآور شده و عدم اعتماد خود را به چنین احادیثی اعلام کرده است (ر.ک: بحدار الاتوار، ج ۵۲، ص ۲۲۷، ح ۹۰ و ح ۵۵، ص ۴۴ - ۴۷، ح ۱۳، بیان و ص ۱۵۴، بیان و ح ۵۷، ص ۱۲۱، بیان و ح ۶۳، ص ۵۴۰ - ۵۴۱، ح ۵۶ و ص ۴۷۲، بیان و ح ۵۸، ص ۱۰۴، ۲۳۳ - ۲۳۷ و ۲۹۲ و ۵۷ و ج ۶۵، ص ۲۶۹، ح ۲۴، بیان و ح ۷۳، ص ۳۹، ح ۳۶ و ح ۸۸، ص ۵، بیان و ح ۸۴، ص ۷۳، بیان و چند مورد دیگر...).

۲. امام خمینی، کشف اسرار، ص ۳۲۰ - ۳۱۹ و جمعی از نویسندهای مجلسی، شناخت نامه مجلسی، ج ۲، ص ۲۳۵ - ۲۳۶.

فصل‌بندی کرده اوست. شما به هر بابی نگاه می‌کنید آیات مربوط، آن جاست. هیچ‌کس قبل از او این کار را نکرده؛ اینها خیلی مهم است؛ اینها ابتکارات علامه مجلسی است. شخص خیلی بزرگ است. بیان‌های او در ذیل روایات - چه در بحارالانوار، چه در مرآت‌العقول و چه در ملاذ الاخیار - بسیار قوی، عمیق و دقیق است. ایشان شخصیت بسیار بزرگ و ملایم است...^۱

ایشان در ادامه، به لزوم پالایش احادیث صحیح از سقیم و معتبر از غیر معتبر با استفاده از روش‌های علمی تأکید کرده است.

در مقام ارزیابی بحدارالانوار باید بر این نکات توجه داشت:

(الف) در اعتبارسنگی و ارزیابی روایات، از این نکته مهم نباید غفلت نمود که معیار ارزیابی و اعتبار متون حدیثی و سنجش ارزش و سندیت آنها منحصر به بررسی صحت و سقم اسناد نیست، زیرا در اعتبارسنگی احادیث راه‌های دیگری هم وجود دارد که بدانها تمسک می‌شود. فقهاء و اصولیین به برخی از این راه‌ها اشاره کرده‌اند؛ از جمله فقیهه معروف و مشهور اصولی و علامه مجدد و مؤسس، وحید بهبهانی بر این نکته تصریح دارد که با وجود قرایین و شواهد خارجی و داخلی، ضعف سند حدیث جبران شده و حدیث اعتبار و قابلیت استناد می‌یابد. وحید بهبهانی در بحثی فقهی به مناسب استناد به روایتی که در سند آن ضعف وجود دارد، می‌گوید: «مع آن‌هذا الحدیث لو كان ضعیفاً لكان حجة البتة، و قطعاً عند كل الفقهاء لموافقته للأصول والآیة و عمل الأصحاب و طریقة المسلمين فی الأعصار والأمسار^۲؛ به علاوه، این حدیث اگر حدیث ضعیفی هم باشد قطعاً پیش همه فقهاء حجت خواهد بود، زیرا این حدیث موافق با اصول [عملیه فقهی] و آیه مورد بحث و نیز مطابق با عمل اصحاب امامیه و طریقه و روش مسلمانان در تمام زمان‌ها و مکان‌ها می‌باشد».

۱. مجله علوم حدیث، ش. ۳۲، تابستان ۱۳۸۳، ص. ۹۷، بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار با جمیعی از اساتید و دانشجویان دانشکده علوم حدیث، مورخ ۱۳۸۳/۴/۸.

۲. وحید بهبهانی، مصابیح الظلام، ج. ۳، ص. ۶۲.

ب) مرحوم مجلسی محدثی خبیر و آگاه بود و براساس مبانی و معیارهای رجالی، احادیث صحیح را از سقیم و موثق را از غیرموثق بازشناخته و با مرزبندی علمی قائل به تقسیم‌بندی احادیث به «صحیح و موثق» و «ضعیف و مجھول» بوده است. شاهد این سخن، اثر معروف و مشهور او مرآت‌العقود در شرح اصول کافی مرحوم کلینی است. وی در این اثر تمام احادیث کافی را از لحاظ سندی ارزیابی نموده و صحت و ضعف اسناد آن احادیث را بازشناسی کرده است؛ بنابراین با وجود این دقت علمی نمی‌توان او را به اخباری افراطی منتنسب کرد.

ج) مرحوم مجلسی نسبت به اسناد روایات و مأخذ آنها توجه و تأکید بسیاری داشت. شیوه او در بحارت‌الاتوار این است که نخست نام مأخذ حدیث را ذکر می‌کند و سپس سند حدیث را به صورت کامل می‌آورد و بدین سان روایت را در معرض ارزیابی منتقدان و نقد رجالیون قرار می‌دهد. در واقع رعایت این نکته عامل ماندگاری و جاودانگی و مرجعیت این اثر در طول تاریخ پس از تألیف آن بوده و خواهد بود.

د) قضاوت کلی و مطلق در مورد روایات بحارت‌الاتوار و نتیجه‌گیری نهایی از آن، به این شیوه که همه روایات این اثر معتبر و یا غیرمعتبر است، خبط و خطأ و خود اشتباه کلی دیگر می‌باشد. قضاوت منطقی و منصفانه، آن است که درخصوص هر روایتی داوری موردنی صورت گیرد و اعتبار اسناد روایات با توجه به اصول و مؤلفه‌های اعتباریابی و ارزش‌سنجی رجالی از سویی، و متون روایات با روش اجتهادی و فقه‌الحدیث از سوی دیگر بررسی علمی شود. چنان‌که اشاره شد، نسبت این سخن به علامه مجلسی که او همه روایات بحارت‌الاتوار را معتبر می‌دانسته، نسبتی غیرعلمی و از روی جهالت یا غرض‌ورزی است. آن‌چه این داوری ناحق را رد می‌کند تحقیقات سندی احادیث کافی در مرآت‌العقود، و تصریحات رجالی وی در جای جای بحارت‌الاتوار است.^۱

۱. علامه مجلسی در مواردی به اعتبار یا ضعف سند حدیث مورد نظر تصریح کرده است (ر.ک: بحارت‌الاتوار، ج ۷۱، ص ۲۲۳ و ۳۲۳، بیان و ص ۳۳۶، بیان و ج ۸۳، ص ۲۵۱، بیان و ج ۳۳۹، بیان «مقدمه باب» و ج ۸۵، ص ۴۱، بیان و ج ۹۹، ص ۲۰۹، بیان).

در مورد نوشته حاضر توجه به نکات ذیل ضروری است:

- ۱ - این اثر به عنوان مرجع روایی برای محققان و پژوهشگران دانش سیاسی در مستندسازی مباحث سیاسی به متون و نصوص دینی می‌باشد، لذا سعی شده که احادیث و مباحث سیاسی موجود در موسوعه بحارالانوار استقصاً گردد و در هر مدخل و موضوع سیاسی غالب روایات و مباحث مربوط به آن - که به لحاظ موضوع واحد بوده، ولی به لحاظ متن و عبارت متفاوت است - شناسایی، طبقه‌بندی و گردآوری شود و در نوع خود کار کاملی به جامعه علمی عرضه گردد تا هم خواننده این اثر از مراجعه مجدد و مکرر به منع اصلی به امید یافتن مستندات جدید بی‌نیاز شود و هم در انتخاب مستند روایی موردنظر خود از تنوع و تعدد اخبار و احادیث مورد نیاز بهره‌مند گردد و در آینده نیز اثر حاضر از این ایراد که در این موضوع، احادیث دیگری بوده و بیان‌های مفیدی وجود داشته و دیگر محققان به آنها دست یافته‌اند، ولی نویسنده از آنها غفلت ورزیده است، مصون باشد؛ البته در کنار این تبع گسترده از تطویل و تفصیل و تکرار بی‌مورد احادیث خودداری شده است.
- ۲ - در این نوشتار حتی المقدور تلاش بر این بوده که احادیث به صورت خام و فاقد وجه دلالت بر موضوع مورد بحث ارائه نگردد، بلکه با توضیحاتی که در آغاز مدخل‌ها آمده، احادیث جایگاه مناسب خود را در میان موضوعات و مباحث سیاسی فراوان یافته است و در کنار آن بیان‌های مؤلف بحارالانوار که روشنگر معنا و مفهوم احادیث و روایات می‌باشد، برای استفاده بیشتر محققان دانش سیاسی ذکر گردیده است تا علاوه بر آگاهی تفصیلی از معنای حدیث، خواننده را به وادی تأمل و تفکر و فهم دقیق و عمیق روایات رهنمون گردد.
- ۳ - از ویژگی‌های این اثر، تحصیل و ثوق و اطمینان علمی به موضوعات مطرح شده از راه نصوص دینی است، زیرا تعدد روایات، موضوع مورد بحث را از نظر روایی به لحاظ این‌که مستندات آن فراتر از خبر واحد است، مستدل می‌سازد و اعتماد و اطمینان خواننده را به نصوص روایی مضاعف می‌کند.

۴- استقصای بحث عدالت، از ویژگی‌های دیگر این اثر می‌باشد. اهمیت و جایگاه ویژه عدالت در اندیشه سیاسی شیعی و نیز نقش محوری آن نسبت به مباحث دیگر و لزوم شناخت حکومت عدل و حاکم عادل موجب گردید تا این بحث با تفصیل بیشتری از منظر روایات مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد و روایات مربوط به آن در سطوح سه‌گانه (عدالت به عنوان علت و هدف غایی حکومت اسلامی و ملاک ارزشیابی آن؛ عدالت با رویکرد مهم‌ترین وصف نفسانی حاکم اسلامی؛ و عدالت به عنوان ویژگی عملی حاکم اسلامی با نگاه معطوف به عمل و اجرا) هر کدام در جایگاه مناسب خود طبقه‌بندی و ارائه شود.

۵- برای اتقان اثر حاضر، مأخذ بحار الانوار به عنوان مأخذ اولیه احادیث در پاورقی همراه با آدرس حدیث آمده است. در ذکر منابع و مأخذ اولیه احادیث و روایات، از تخریج بحار الانوار که در پانوشت صفحات آن آمده، استفاده شده است.

۶- در استناد به احادیث حتی المقدور سعی بر تقطیع روایات بوده است تا از ذکر مطالب غیر مرتبط با عنوان بحث پرهیز شود، لیکن در تقطیع روایات دقت شده تا انسجام حدیث و فضای صدور آن تا حدودی رعایت و نمایانده شود و از حذف‌های افراطی که در فهم حدیث خدش وارد می‌سازد، خودداری شده است. این شیوه در واقع همان شیوه عام و مرسوم فقهاست که در کتب حدیثی و فقهی مانند وسائل الشیعه به کار رفته است.

۷- این اثر به خاطر ماهیت روایی آن علاوه بر استفاده طلاب علوم دینی و دانشجویان و دانش‌پژوهان دانش سیاسی می‌تواند برای علاقه‌مندان غیردانشگاهی نیز مناسب و مفید باشد.

۸- سرانجام، نقطه قوت و امتیاز ویژه این نوشتار این است که بسیاری از روایات سیاسی که مورد استناد قرار می‌گیرد، از منابع روایی معتبر شیعی از قبیل اصول و فروع کافی، نهج البلاغه، عيون اخبار الرضا، علل الشرایع، خصال صدقوق، تحف العقول، قرب الاستناد، ارشاد شیخ مفید، امامی صدقوق، امامی شیخ طوسی، محاسن برقی، احتجاج طبری، تفسیر علی بن ابراهیم قمی و مانند آن اقتباس می‌گردد.

در اینجا از جناب آقای دکتر نجف لکزایی رئیس پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی به خاطر اهتمامی که به این پژوهش داشتند و در مراحل مختلف تحقیق با راهنمایی‌های عالمنانه خود نگارنده را حمایت و یاری رساندند، قدردانی و تشکر می‌نمایم. همچنانی از راهنمایی‌های جناب آقای دکتر فیرحی ناظر علمی پروژه و دکتر میراحمدی مدیر گروه فقه سیاسی سپاسگزارم.

بخش اول:

کلیات و مفاهیم